

det kunde tænkes, at denne Optraeden fra Valgbestyrrelsens Side, som paatales, kunde have haft Indflydelse paa Valget. Jeg siger ikke, at den har haft det i dette Tilfælde, men Klagen angaar et Forhold, der er af den Vækkelse, at Thinget absolut maa tage Hensyn til Klagen.

Berg: Naar vi 3 eller 4 Dage efter et Valg give os til at godkjende Valgbrevene, uagtet Valgloven ved sin Bestemmelse om Indsendelse af Udskrifter af Valgbøgerne forudsætter, at der som Regel vil hengaa 8 Dage, forinden dette kan ske, skulle vi være noget varfomme med Hensyn til de Anhydninger og Hensstillinger, der indkomme i Anledning af et Valg, og ikke strax afvise dem, thi Tiden — dette være sagt ganske i Almindelighed og ikke med Hensynet paa det her foreliggende Spørgsmaal — er jo for de Paagjældende saa knap, at den, der ønsker at fremsætte en Klage, formulere et bestemt Klagepunkt, ikke godt strax kan have dette færdigt, men ofte maa indskrænke sig til alene at anføre, hvilke Uregelmæssigheder han er misfornøiet med ved og i Anledning af det vedkommende Valg. Men selv om denne Undskyldning ikke gjaldt for den vedkommende Klager — jeg tænker mig det Landet over — saa gjælder det absolut, at den Enkelte, der saaledes skriver angaaende Forholdene ved et foregaaet Valg, uden at sætte dette i Klageform, ved denne Henvendelse til Folkethinget godt kan bringe dette til Erkjendelse af, at det, som han maaste ikke selv anser for tilstrækkelig Grund til en positiv Klage, dog i Virkeligheden er fuldt tilstrækkelig til at begrunde en nærmere Underjøgelse og Overveelse. Dette er Et. Jeg betragter altsaa den foreliggende Skrivelse som ensbetydende med, at der foreligger en Klage angaaende Valget. Der staar nemlig ikke: „angaaende Godkjendelsen af de Valg, hvorover der ikke foreligger Klage“, men der staar: „angaaende de Valg, hvorover der ikke foreligger Klage“; det er altsaa Klager i Anledning af Valget, der tales om, og der behøver ikke at være rettet nogen bestemt Indsigelse mod Valgets Godkjendelse. Jeg mener derfor, at den Skrivelse, der her foreligger, maa sættes i Klasse med Klager over Valget. Hvad

det Andet angaar, at det skulde være nogen Indsigelse, om den paagjældende Afdeling er enig, saa er det absolut ikke rigtigt, ikke blot efter den Tankegang, der ledede til denne Forandring i Forretningsordenen, men heller ikke kan jeg finde det foreneligt med selve Ordene, thi de to Ting forlanges, enten at der ikke foreligger nogen Klage, eller at den paagjældende Afdeling er enig. Derfor man nemlig sætter, at det ene Tilfælde var nok, at den paagjældende Afdeling var enig, kunde det ske, at en Afdeling gjorde Indstilling om Valg, idet den bortsaa fra Klagemaal, som den ikke tillagde særlig Vægt, og saaledes afgjorde den i første Klasse, medens man i en anden Afdeling, hvor der var Uenighed, kunde faae alle de Valg henviste til anden Klasse, over hvilke der forelaa Klager, der langt fra være saa graverende. Dette giver netop Anledning til de Spring i Afstemningen, som kunne foregaa ved Valgbrevens Prøvelse, og som jeg har en Følelse af navnlig fandt Sted ved sidste Valg. En Afdeling indstiller Valg til Godkjendelse, maaste endog saa enstemmig, om hvilke der foreligger mere indgaaende Klager eller Anmodninger i Retning af en nøjagtig Underjøgelse end andre, med Hensyn til hvilke Afdelingen forlanger Udsættelse, og det er netop denne Uensartethed, der er søgt hævet, absolut hævet ved dette Stykkes sidste Punktum, at alle de Valg, der er Noget at sige om, gaa i anden Klasse. Det Hele har slet ikke Andet at sige end, at vi nu rolig lade dette Valg gaa til anden Klasse, og saa naar vi komme til denne anden Klasse, efter at have hørt de 4 Ordførere, strax godkjende de Valg, hvorover der foreligger saadanne direkte eller indirekte Indsigelser, som vi ikke tillægge nogen Betydning. Det behøver jo ikke at have nogen videre Udsættelse af Valgets Godkjendelse til Følge. Mine Bemærkninger sigte navnlig paa Fremtiden, idet vi, naar vi nu staa overfor den første Benyttelse af Forretningsordenens nye Bestemmelse, maa søge at være enige om en bestemt Fremgangsmaade. Her kan maaste være Tale om en Udsættelse paa en Time, naar vi afgjøre Sagen saaledes; en virkelig Udsættelse af Godkjendelsen af dette Valg kan der ikke være Tale om. Det er altsaa en Redegjørelse af Forholdet for Fremtidens Skyld, der maa finde Sted.